

16
1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10

1679.

1. Dehne, Caspar: De eo, quod iustum est circa matris-rem uocatae
2. Beizer, Joh. Antonius: De communicacione praenatum.
3. Beizer, Joh. Antonius: De decretis expectatiuis
4. Beizer, Johannes Antonius: De eo, quod iustum est circa redemptionem annui redditus.
5. Hammer, Georg Richardus: De testamento implicito
6. Hammer, Georg Richardus: Antonianus Peregrinus ad Codic. lib. I lib. VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII. publicis dissertationibus explicatus
7. Konradt, Johannes Heiniicus: De acceptatione epa que necessitate.
8. Linck, Heiniicus: De nigro.
9. Linck, Heiniicus: Testum iur. canon. iudicium.
10. Linck, Heiniicus: De iuris Iustinianei receptione a/que autoritate in Germania. p. I.

1679.

11⁹¹⁶ Linck, Hanscum: De apostasia studiorum

2 Sept. 1679 et. 1717.

12. Schmecher, Sebastianus: De matrimonio cum damnato
ad mortem contrahendo. Dec. 1727.

13. Ulrich, Gualtero Christiano: De constitutione et auctoritate
hunc numerum.

14⁹¹⁷ Zeitler, Johannes Georgius: De carcere debitorum
2 Sept. 1679 et 1737.

1680

1. Neumann, Johannes Augustinus: De clausulis rescriptorum

2. Bruno, Jacobus Puercherus: De transcriptione inscribibili.

3. Pretschnerus, Christianus Antonius: De delictis et poenis
universitatum.

4. Hammer, Georg Richard: Antonius Peregrinus ad locum.

67 II tit. XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX praelectio

simulationibus explicatus.

1680

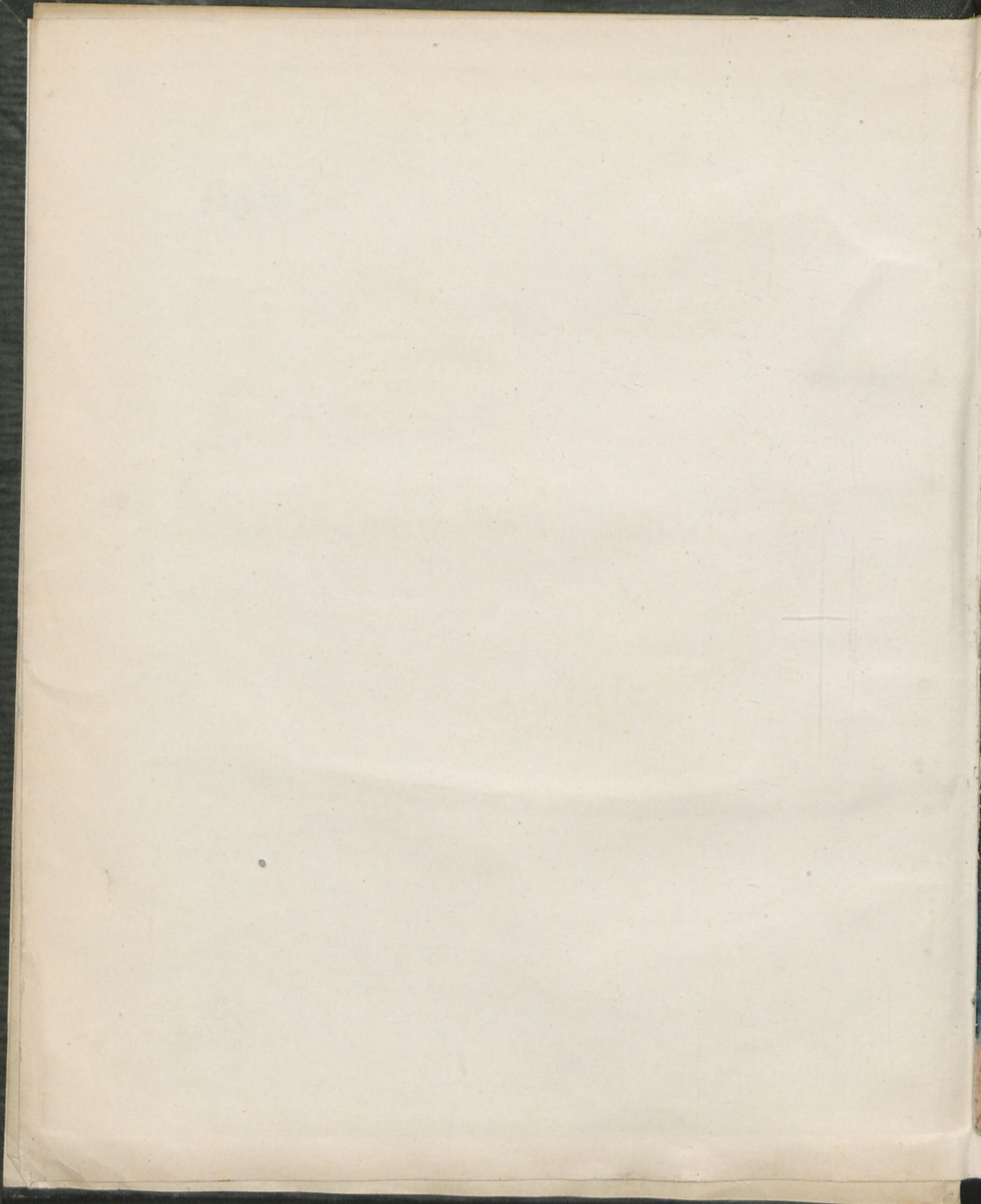
5. Heberus, Marcus Antonius: De postulatioue Cou-
nita.
6. Lecker, Triverium Tacatus: Juris mercatoris delectata
7. Linck, Henricus: De commatibus Gem. Ven. Michel-
Roden. Rec. 1727.
8. Linck, Henricus: De immediatorum imperii protes-
tantium foro in causis matrimonialibus.
- 9a, b, c. Linck, Henricus: De concordatis nationis Germanicae
3 Snapp. 1680, 1735 et 1742.
10. Linck, Henricus: De juris Justinianei receptione
atque auctoritate in Germania p. I.
11. Linck, Henricus: De praeferentia computatoria
12. Linck, Henricus: De jure literatorum contra vitiosos
strepitantes, atque studeo impediendes.
13. Linck, Joh. Hieronymus: De dubio.
14. Wirth, Johann Philippus: De exceptione judicis
suspecti

1680

14. Wirth, Johann Philippus: De exceptione judicis
suspecti.

16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

17472.

14

1679 6

ΘΕΟΣ, ΘΕΟΣ.
ANTONIUM PEREZIUM

Ad Codic.

Lib. II. Tit. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Publicis Dissertationibus explicatum,

PRÆSIDE

Dn. GEORG. REICHARD. Hammer/

Jcto,

Codic. Jurisqve Feudal. Prof. & Reipubl.

Noribergens. Consiliar.

Dn. Patrono, Doctore ac Hospite suo eterno ho-
noris cultu devenerando,

Uberiori Disquisitioni

loco

Disputationis Circularis

IV. Calend. Novembr.

clō loc LXXIX.

P. P.

FRIDERICUS JACOBUS Reichher / Lipsiens.

ALTDORFF

Literis Henrici Meyeri, Acad. Typogr.

ANTONIUM BREXIIUM
PUBLICIS DISCRETIONIBUS EXPLICANDIS
FRASID E
DR. GEORG. REICHARD. SCHMIDT

Coelic Jurisprudenzhandel, Tiof & P. opidit.
DR. PAVANUS, Doctor in Jure, pro rectorio
Discretio C. calina
FREDERICUS JACOBUS SCHMIDT & LIPPERT

COROLLARIORUM

loco adjecta.

I.

Jus Naturale aliter se habuisse in statu integritatis, aliter verò se jam habere in statu corruptionis, nobis hætenus nondum pertrahere potuimus.

II.

Exercitores singulos ex factò Magistri in solidum obligari, penes JCos nostros extra omne dubium est. Hoc verò neq; naturali æqvitati, neq; publicè utile esse, Vir summus, *Hugo Grotius*, cum aliis arbitratur. Nobis alia longè sedet sententia menti.

III.

Aggressori provocantiq; vulneratis actionem L. Aquil. ad expensas & interesse contra insultatum provocatumq; Jura nostra non videntur concedere.

IV.

Remedium *l. 7. C. unde vi.* sicut in forò Saxonico non obtinere certum est, ita non sine causâ dubitamus, an & de aliis ubiq; locis, uti quidem plerisq; videtur, idem possit constanter affirmari.

V.

Translatâ à Vasallò sine consensu Domini rei feudalis possessione per constitutum in alium, feudum actutum Domino aperiri, multa quidem sunt, quæ svadent, plura tamen adhuc, quæ disvadent.

VI.

Subvasallus uti feudum immediatè à subinfeudante accipit, ita quoq; eidem solùm ad fidem & servitia obligatus videtur.

VII.

Clericorum nomen, primitus commune omnibus Christianis, quamvis procedente tempore (quò præcisè verò nondum ad liquidum videtur deductum) Ecclesiæ usum auctoritatemq; proprium & ἐξαιρέτων eorum, qui divino cultui ministeria religionis impendunt, fecisse non inficiemur, similemque immutationem *Papa* & *Christianorum* nomen expertum sciamus, exinde tamen hilce Clericis solùm de personis rebusq; Ecclesiasticis disponendi auctoritatem, relictâ tantummodò Laicis obsequii gloria, competere, nondum arbitramur.

VIII. Ni-

VIII.

Nimium quantum veretur Pontifex *Innocentius III. in cap. XI. de renunciat.*, ne in controversæ postulationis decisione aliquid contra Concilium Constantinopolitanum l. admittat. Sed metu vanô, cum canon in *d. cap. XI. allegatus*, relatus etiam in *can hoc nequaquam. 45 c. 7. q. 1.* non sit illius Concilii Constantinopolitani, quod cum reliquis tribus principalibus, ut loquitur in *d. cap. XI. Innocentius*, uberiusq; adstruere sustinet *Anton. August. 5. Epitom. XI.*, sicut quatuor Evangelia Ecclesia Catholica veneratur, sed longè minoris auctoritatis Constantinopolitanæ Synodi. Quam insignem ἀπερβλεψίαν in Innocentio, Jctorum Pontifice & Pontificum Jctislimô, uti quidem eundem in *prefatione Innocentii sui Tertii* deprædicat *Alteserra*, & in ipso *Alteserra* non sine causâ quis demirabitur.

IX.

Admittimus adpellationes, siue causa fuerit criminalis, siue matrimonialis, ubi contrarium singillatim non est introductum. Sed nec causas Politicæ Ordinationis simpliciter heic rejicimus, nequicquam obstante *Recesf. Imper. novissimi §. 106.*

X.

Conditioni certi ex mutuo tempore belli non officere præscriptionem, ex *d. Recesf. §. 117.* contestatissimum est. Idem tamen in aliis actionibus personalibus, & realibus etiam, obtinere non ambigimus.

XI.

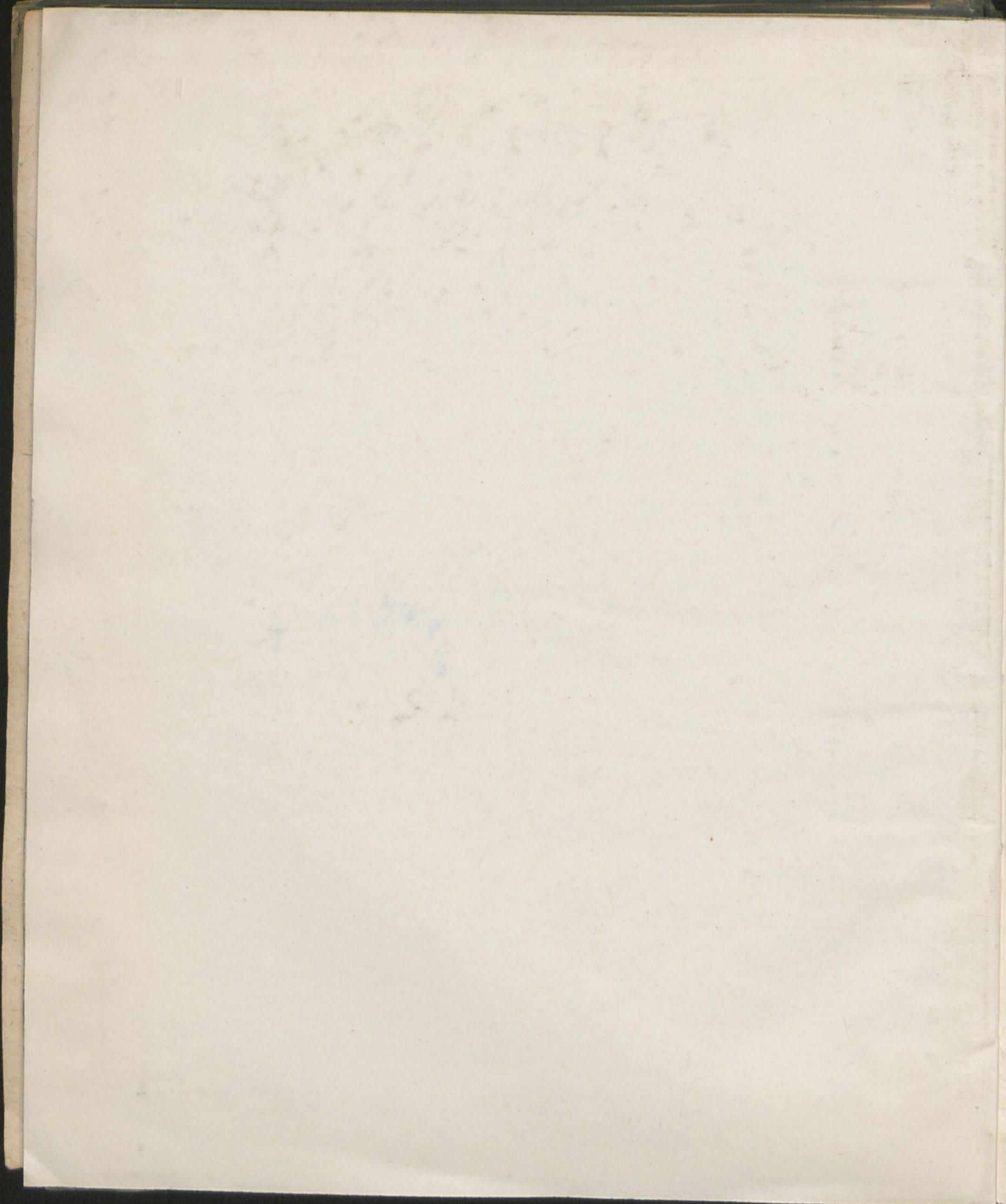
Insolens & incongrua locutio est: *Imperator minor est Imperio.* Indigna comparatio Imperatoris & Vasalli actorisq; Universitatis. *vid. B. Dn. Carpz. de Leg. Reg. c. 1. sect. 10.*

XII.

Non immeritò *B. Dn. Bœclero 20. Notit. Imper. 1. 5.*, *Hermanus Hermes in Fascic. Jur. Public. c. XI. §. 151.* injuriosus absurdusq; viderur, dum Protestantium Religionem in Imperiô nostrô non tolerari aliter censet, quam lupanaria.

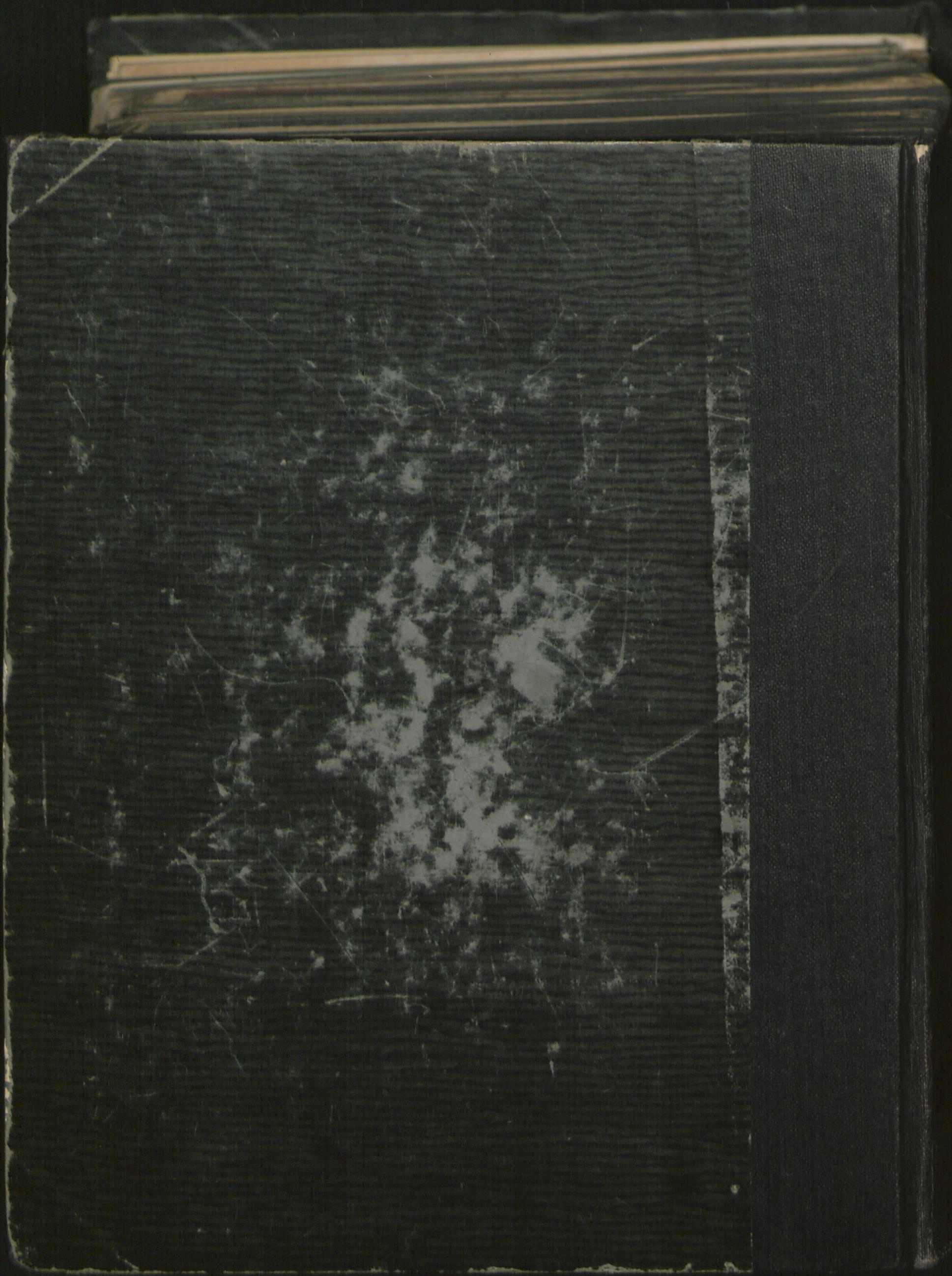

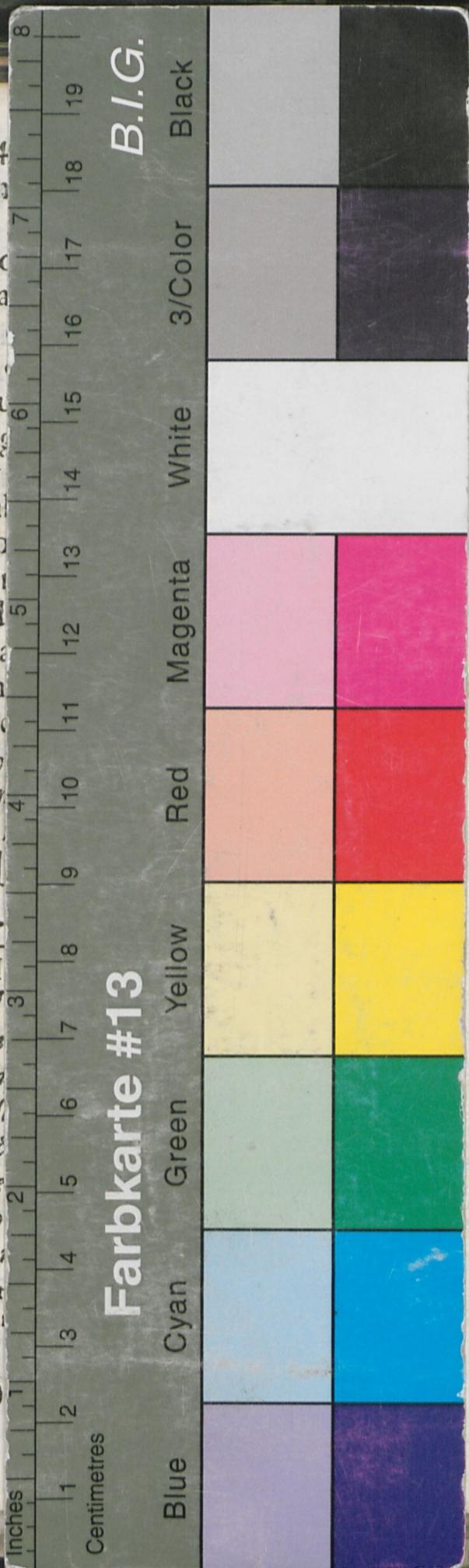

Altdorf, Diss., 1679-80
X 2428523

VD17

17172

1679 6

ΘΕΟΣ, ΘΕΟΣ.
ANTONIUM PEREZIUM

Ad Codic.

Lib. II. Tit. VI. VII. VIII. IX. X. XI. XII.

Publicis Dissertationibus explicatum,

PRÆSIDE

Dn. GEORG. REICHARD. Hammer/

JCto,

Codic. Jurisqve Feudal. Prof. & Reipubl.

Noribergens. Consiliar.

Dn. Patrono, Doctore ac Hospite suo aeterno ho-
noris cultu devenerando,

Uberiori Disquisitioni

loco

Disputationis Circularis

IV. Calend. Novembr.

clō loc LXXIX.

P. P.

FRIDERICUS JACOBUS Reichher / Lipsiens.

ALTDORFFI

Literis Henrici Meyeri, Acad. Typogr.

